

NZ.231.029.2021.BW

Katowice, 17.09.2021 r.

WYJAŚNIENIE TREŚCI SWZ

Zamawiający, Komunalny Zakład Gospodarki Mieszkaniowej w Katowicach, na podstawie art. 135 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2021 poz. 1129 ze zm.), zwanej dalej Ustawą, w odpowiedzi na wnioski o wyjaśnienie treści Specyfikacji Warunków Zamówienia otrzymane w dniu 15.09.2021 r. i 17.09.2021 r. zamieszcza treść pytań i udziela wyjaśnień:

Pytanie 1:

Zamawiający wymaga, aby Wykonawca spełniał wymagania określone przez przepisy ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. 2020 poz. 908 ze zm.) zgodnie z art. 68 ust. 3 oraz art. 35 ust. 2 ww. ustawy. Pragniemy zauważyć, że zgodnie z art. 86 pkt 3 ustawy o elektromobilności gminy, o których mowa w art. 35 ust. 2 ustawy o elektromobilności i paliwach alternatywnych, mają obowiązek wykorzystywać określony % samochodów elektrycznych w swojej działalności od 1 stycznia 2025 r. Usługa natomiast będzie realizowana w latach 2021-2023. Prosimy zatem o usunięcie zapisów dot. elektromobilności z dokumentacji, gdyż nie mają one zastosowania.

Odpowiedź:

Zamawiający pozostawia zapisy SWZ i projektowanych postanowień umowy bez zmian. Przepisy ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych podlegają częstym zmianom. W związku z tym zapisy SWZ dotyczące elektromobilności zawierają zastrzeżenie, że w przypadku zmiany przepisów przez ustawodawcę w tym zakresie, zastosowanie będą miały powszechnie obowiązujące przepisy prawa, a Wykonawca zobowiązany będzie spełniać wymogi, wynikające z powyżej cytowanej ustawy od dnia wskazanego w ww. ustawie. Zatem jeśli w trakcie obowiązywania umowy na realizację przedmiotu zamówienia nie będzie konieczne spełnienie wymogów ustawy, wówczas Wykonawca nie będzie zobligowany do dostosowania do nich floty pojazdów użytkowanych przy wykonywaniu tego zadania.

Pytanie 2:

Uprzejmie proszę o informację, czy Zamawiający akceptuje wystawienie przez wykonawcę ustrukturyzowanych faktur korygujących oraz innych ustrukturyzowanych dokumentów elektronicznych, dotyczących wykonania umowy o przedmiotowe zamówienie publiczne oraz przesłanie tychże dokumentów za pośrednictwem Platformy Elektronicznego Fakturowania <https://www.brokerinfinite.efaktura.gov.pl/> ?

Odpowiedź:

Zamawiający informuje, że zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 9 listopada 2018 r. o elektronicznym fakturowaniu w zamówieniach publicznych, koncesjach na roboty budowlane lub usługi oraz partnerstwie publiczno-prywatnym (t.j. Dz. U. 2020, poz. 1666) posiada konto na Platformie Elektronicznego Fakturowania służącej do przesyłania drogą elektroniczną ustrukturyzowanych faktur elektronicznych związanych z realizacją zamówień publicznych (<https://www.brokerinfinite.efaktura.gov.pl/>) i istnieje możliwość przesyłania przez wykonawcę ustrukturyzowanych faktur dotyczących wykonania umowy o przedmiotowe zamówienie publiczne za pośrednictwem ww. Platformy. Jak wynika z art. 4 ust. 2 ww. ustawy, decyzja o tym, czy wykonawca chce wysłać ustrukturyzowaną fakturę elektroniczną do zamawiającego za pośrednictwem Platformy, należy do wykonawcy. Natomiast na chwilę obecną Zamawiający nie dopuszcza przesyłania za pomocą tej Platformy innych ustrukturyzowanych dokumentów elektronicznych (do których zgodnie z rozporządzeniem Ministra Przedsiębiorczości i Technologii z dnia 25 kwietnia 2019 r. w sprawie listy innych ustrukturyzowanych dokumentów elektronicznych, które mogą być przesyłane za pośrednictwem platformy elektronicznego fakturowania

służącej do przesyłania ustrukturyzowanych faktur elektronicznych oraz innych ustrukturyzowanych dokumentów elektronicznych (Dz.U. poz. 856) zalicza się m.in. fakturę korygującą). Stosownie bowiem do art. 4 ust. 4 ww. ustawy zamawiający nie jest zobowiązany do ich odbierania za pośrednictwem Platformy.

Pytanie 3:

Proszę o potwierdzenie, że Zamawiający wyraża zgodę, aby każda z firm wchodząca w skład konsorcjum firm wystawiała Zamawiającemu osobną fakturę VAT. Wykonawcy składają oferty jako konsorcjum firm. Zgodnie z art. 58 ust. 1 i art. 117 ust. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (Dz.U. 2019 poz. 2019 z późn. zm.) wykonawca posiada pełną dowolność w kreowaniu składu konsorcjum oraz w podziale obowiązków pomiędzy poszczególnymi członkami konsorcjum. W konsekwencji Zamawiający wybierając ofertę wykonawcy będącego konsorcjum, nie ma możliwości wpływać na sposób podziału zakresu realizacji usługi wewnątrz konsorcjum oraz na treść samej umowy konsorcjum. Zamawiający ma prawo jedynie do wglądu do treści umowy konsorcjum w zakresie jego składu i podziału obowiązków pomiędzy członków konsorcjum. W ramach realizacji umowy każda z firm wchodząca w skład konsorcjum wykonuje odmienne czynności dające w sumie pełny zakres realizacji przedmiotu umowy. Każda z firm wchodzących w skład konsorcjum za wykonane usługi zobowiązana jest mocą przepisów prawa podatkowego do wystawienia faktury VAT na rzecz podmiotu, dla którego usługę wykonała – czyli w tym przypadku dla Zamawiającego. Wystawianie faktur na lidera konsorcjum przez członków konsorcjum może być uznane za nieprawidłowe z przyczyn podatkowych podczas kontroli przez organy podatkowe. Zgodnie ze stanowiskiem doktryny podatkowej, o wspólnym przedsięwzięciu należy mówić w każdym przypadku, gdy co najmniej dwa podmioty podejmują się współpracy w realizacji określonego, i najczęściej w miarę precyzyjnie zdefiniowanego, celu gospodarczego. Podmioty te zawierają więc umowę gospodarczą w celu realizacji wspólnego przedsięwzięcia, które ze względu na potencjał finansowy, zakres przedmiotowy lub kompetencyjny przekracza możliwości jednego tylko podmiotu – umowę konsorcjum. Kluczowe jest jednak, że na płaszczyźnie podatku dochodowego od osób prawnych (CIT), wspólne przedsięwzięcie czy konsorcjum nie posiada statusu podatnika. Oznacza to, że podatnikami podatku dochodowego są poszczególni członkowie takiej grupy gospodarczej (czyli podmioty współpracujące). Jednocześnie, jako podstawę do indywidualnego rozliczania należy wskazać art. 8, art. 19 a, art. 106 b Ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług Dz. U. z 2018 r. poz. 2174 ze zm. Zgodnie z którymi, jeśli podatnik VAT (konsorcjant) świadczy usługę bezpośrednio na rzecz zamawiającego, to jest zobligowany do rozliczenia VAT należnego od tego świadczenia i wystawienia faktury na rzecz odbiorcy świadczenia czyli Zamawiającego. Mając na uwadze różnorodność czynności składających się na przedmiot zamówienia, często zdarza się, że poszczególne usługi realizowane w ramach całego przedmiotu umowy opodatkowane są różnymi stawkami podatku VAT, dlatego też, aby zapewnić przejrzystość podatkową, uzasadnione jest wystawianie faktur przez członków konsorcjum bezpośrednio Zamawiającemu jako faktycznemu odbiorcy usługi. Powyższe wynika, z faktu, że członek konsorcjum świadczący usługę opodatkowaną w innym wymiarze niż 23% lub zwolnioną z podatku z powodu rodzaju świadczonej usługi jako jedyny podmiot w ramach konsorcjum ma możliwość wystawienia faktury zgodnie z przysługującym mu zwolnieniem z podatku lub innym niż 23 % podatkiem VAT. Każdy z pozostałych członków w tym lider konsorcjum – świadczący usługi oprocentowane 23 % podatkiem VAT nie ma możliwości, wystawienia faktur ze zwolnieniem podatkowym lub w innym wymiarze niż 23 %. Wystawienie przez lidera konsorcjum faktury zbiorczej na Zamawiającego zawierającego m.in. określenie wynagrodzenia za usługę np. zwolnioną z podatku, może być kwestionowane przez organy podatkowe i uznane za nieprawidłowe – bowiem lider jako konkretny płatnik podatku nie ma prawa korzystać ze zwolnień od podatku w ramach swojej działalności. Innymi słowy – każdy podmiot gospodarczy może świadczyć usługi i pobierać za nie wynagrodzenie w ramach przedmiotu swojej działalności i posiadanych uprawnień. Niedopuszczalne jest pobieranie wynagrodzenia, a tym bardziej wystawienia faktur za usługi, co do których dany podmiot nie posiada odpowiednich licencji, pozwoleń czy też przywilejów

podatkowych w postaci np. zwolnienia z podatku lub obniżonej stawki podatku. Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie w dniu 8.07.2013 r.

IPPP1/443-377/13-3/AS wydał opinię w sprawie „rozliczenia konsorcjum - podział przychodów i kosztów”, w której napisano: „Zawarcie umowy o wspólne przedsięwzięcie gospodarcze - umowy konsorcjum – nie ma na celu powstania nowego swoistego podmiotu gospodarczego, lecz stanowi porozumienie stron w zakresie realizacji wspólnego celu gospodarczego. Odnosnie rozliczenia podatku VAT przez uczestników konsorcjum, stwierdzić należy iż zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy, podatnikami są osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, wykonujące samodzielnie działalność gospodarczą, o której mowa w ust. 2, bez względu na cel lub rezultat takiej działalności. Oznacza to, że z punktu widzenia VAT każdy z członków konsorcjum jest odrębnym podatnikiem. Podatnikiem nie jest i nie może być natomiast samo konsorcjum. Dlatego też podmioty działające w ramach konsorcjum powinny do wzajemnych rozliczeń oraz do rozliczeń z podmiotem, na rzecz którego konsorcjum świadczy usługę stosować ogólne zasady w zakresie wystawiania faktur VAT dokumentujących wykonywane przez nich czynności.” Zawarcie umowy konsorcjum nie prowadzi do powstania nowego bytu prawnego. W szczególności konsorcjum nie posiada zdolności prawnej lub zdolności do czynności prawnych – w zdolność tą wyposażone są natomiast podmioty tworzące konsorcjum (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 4 marca 2016 r., sygn. akt. VI ACa 83/16). Powyższe dotyczy również konsorcjum tworzonego w celu zawarcia i realizacji umowy o zamówienie publiczne, zgodnie bowiem z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 17 grudnia 2014 r., sygn. akt: I ACa 1308/14: Brzmienie przepisu art. 23 ust. 3 Pzp przesądza jednoznacznie, iż konsorcjum na gruncie tej ustawy nie posiada podmiotowości prawnej, co oznacza, że nie jest odrębnym podmiotem (wykonawcą), a raczej „sumą pojedynczych wykonawców”. Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 28 maja 2015 r., sygn. akt: I Aca 29/15: Konsorcjum jest stosunkiem obligacyjnym kreowanym umową, w wyniku której powstaje stosunek prawny konsorcjum, w którym każda z jego stron (konsorcjant) zobowiązuje się do określonego uczestnictwa w konsorcjum i do oznaczonego działania na jego rzecz, a tym samym na rzecz pozostałych konsorcjantów dla osiągnięcia celu, dla którego umowa została zawarta. Konsorcjanci zobowiązują się do działań i świadczeń zmierzających do osiągnięcia wspólnego celu gospodarczego przyjętego przez konsorcjum, zobowiązując się do wspólnego działania. „Wspólność” celu gospodarczego jest podstawowym atrybutem konsorcjum. Umowa konsorcjum nie jest uregulowana w kc, jest zatem zaliczana do umów nienazwanych kreowanych treścią umowy w ramach swobody kształtowania stosunku zobowiązaniowego przewidzianej w art. 3531 kc i traktowana jako umowa, do której stosuje się odpowiednio przepisy art. 860–875 kc. Umowa konsorcjum winna wskazywać podmiot uprawniony do reprezentowania konsorcjum na zewnątrz i podejmowania czynności w imieniu pozostałych jego członków (tzw. lider konsorcjum). W myśl art. 445 ust. 1 Pzp: Wykonawcy, o których mowa w art. 58 ust. 1, ponoszą solidarną odpowiedzialność za wykonanie umowy i wniesienie zabezpieczenia należytego wykonania. Solidarna odpowiedzialność podmiotów tworzących konsorcjum oznacza, że zamawiający może żądać wykonania umowy o zamówienie publiczne od wszystkich członków konsorcjum, kilku spośród nich lub każdego z osobna, zaspokojenie roszczenia zamawiającego przez jednego z konsorcjantów zwalnia zaś pozostałych. Nie jest możliwe wyłączenie solidarnej odpowiedzialności konsorcjum wykonawców względem zamawiającego w drodze umowy, natomiast wzajemny podział zadań przyjęty w umowie konsorcjum wywołuje wyłącznie skutki wewnętrzne pomiędzy jego członkami. Z powyższego wynika, że istota umowy konsorcjum nie uzasadnia tego, by Zamawiający mógł przyjmować faktury tylko od jednego podmiotu wchodzącego w skład konsorcjum. Zgodnie z zasadą – Konsorcjum ponosi odpowiedzialność solidarną wobec Zamawiającego, a Zamawiający zobowiązany jest do zapłaty wynagrodzenia za wykonaną usługę lub dostawę każdemu z członków konsorcjum wg ustalonego w umowie wynagrodzenia. Jest zatem w pełni uzasadnione i konieczne ze względu na przepisy prawa podatkowego, aby wynagrodzenie należne Wykonawcy, będącemu konsorcjum firm, było płatne zgodnie z fakturami VAT, wystawionymi przez każdego z członków konsorcjum realizujących usługę na kwoty, które w sumie stanowią wysokość miesięcznego wynagrodzenia za wykonanie przedmiotu umowy.

Odpowiedź:

Informacja dla osób fizycznych, których dane osobowe są przetwarzane przez KZGM w Katowicach: Administratorem Danych Osobowych jest Komunalny Zakład Gospodarki Mieszkaniowej w Katowicach z/s 40-126 Katowice ul. Grażyńskiego 5, skr. pocztowa 334, tel:32 258 20 21 do 25, fax: 32 258 20 25, NIP: 634 269 76 80, REGON: 241031620.

Adres e-mail Inspektora Ochrony Danych: IOD@kzgm.katowice.pl. Dane osobowe przetwarzamy w celu wykonania określonych prawem obowiązków i uprawnień, realizacji zawartych umów oraz gdy jest to niezbędne do wykonania zadań realizowanych w interesie publicznym. Możemy także przetwarzać dane w celu ochrony żywotnych interesów Państwa bądź osób trzecich. Podstawą przetwarzania może być również udzielona zgoda. Dane przechowujemy tylko do czasu spełnienia celów, dla których je zebraliśmy lub przez okres wymagany przez przepisy prawa. Przekażemy dane tylko takim odbiorcom, których udział w realizacji celów przetwarzania jest niezbędny, lub które są uprawnione do ich przetwarzania na podstawie przepisów prawa. Podanie danych osobowych jest obowiązkowe, w sytuacji gdy przesłankę przetwarzania tych danych stanowi przepis prawa lub zawarta między stronami umowa. Mają Państwo prawo żądania dostępu do swoich danych osobowych, ich sprostowania i usunięcia, ograniczenia przetwarzania (o ile realizacja tych praw nie będzie w sprzeczności z realizacją celów przetwarzania), prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania i skargi do PUODO, a w przypadku gdy podstawą przetwarzania jest zgoda – prawo do wycofania tej zgody, bez wpływu na zgodność z prawem przetwarzania dokonanego do momentu wycofania zgody.

Zgodnie z Rozdz. IV pkt 5 ppkt 2 SWZ Zamawiający dopuszcza aby faktury na rzecz Zamawiającego, były wystawiane przez poszczególnych członków Konsorcjum, pod warunkiem, że umowa Konsorcjum będzie zawierać odpowiednie zapisy w tym zakresie i wskazywać zakres prac wykonywanych przez poszczególnych członków Konsorcjum. Jak Zamawiający informował w Rozdz. IV pkt 5 i 6 SWZ zasady rozliczania prac pomiędzy Wykonawcami wspólnie ubiegającymi się o udzielenie zamówienia, w tym zasady wystawiania faktur na rzecz Zamawiającego, należy określić w umowie regulującej współpracę tych Wykonawców, a w przypadku, gdy umowa regulująca współpracę Wykonawców wspólnie ubiegających się o zamówienia, nie będzie zawierała zasad rozliczania prac pomiędzy tymi Wykonawcami, w tym zasad wystawiania faktur na rzecz Zamawiającego, Zamawiający przyjmie, że jedynym Wykonawcą uprawnionym do wystawiania faktur będzie lider/pełnomocnik konsorcjum.

Pytanie 4:

Prosimy o informacje jak wiele razy w jednym miesiącu zamawiający może nałożyć karę i za jakie zdarzenia (za każde zdarzenie czy wyłącznie za istotne zdarzenia).

Odpowiedź:

Zamawiający wyjaśnia, że zasady naliczania kar umownych określone są w załączniku nr 3 do SWZ – w projektowanych postanowieniach umowy (w szczególności w §12). Podstawą naliczenia kar, o których mowa w §12 ust. 1 są zastrzeżenia odnotowane w Protokole odbioru usługi, na podstawie którego zostanie wystawiona nota księgową. Zamawiający nie stosuje rozróżnienia na zdarzenia istotne, bądź nieistotne, ani nie wprowadza miesięcznego limitu kar. Przewiduje natomiast, w ślad za art. 436 pkt 3 Ustawy Pzp, łączną maksymalną wysokość kar umownych, którą ustalił na poziomie 30% wynagrodzenia brutto ustalonego w §8 ust. 4 lit. c umowy (§12 ust. 5 projektowanych postanowień umowy).

Pytanie 5:

Proszę o dodanie zapisu we wzorze umowy zdania: „Zmiana wynagrodzenia wchodzi w życie z dniem zmiany przepisów, które stanowią podstawę zmiany wynagrodzenia wykonawcy”. Powyższa zmiana ma na celu uczynienie zadość przez Zamawiającego obowiązkowi wynikającemu z art. 436 ust. 4 pkt. b ustawy PZP, poprzez doprecyzowanie, iż wartość wynagrodzenia wykonawcy ulega zmianie z dniem zaistnienia (w szczególności w wyniku zmiany ustawy lub innego aktu prawnego) którejkolwiek ze zmian, o których mowa w art. 436 ust. 4 pkt. b ustawy Pzp. Jednym z bowiem elementów określenia zasad wprowadzenia zmian wysokości wynagrodzenia umownego jest wskazanie terminu wejścia w życie aneksu w tym zakresie. Uzasadnieniem ratio legis – zgodnie z wolą ustawodawcy – przywołanego przepisu art. 436 ust. 4 pkt. b ustawy Prawo zamówień publicznych było m.in., że: „w praktyce zamawiających właściwie nieobecne było włączanie do wzorów umów tzw. klauzul waloryzacyjnych. Przygotowana przez zamawiających treść wzorów (projektów) umów, nie pozwalała na uwzględnienie w ostatecznych rozliczeniach nawet znacznych, niezależnych od wykonawców, zmian kosztów wykonania zamówienia, zwłaszcza dotyczących zmian wysokości obciążeń publicznoprawnych. W efekcie, przy niewysokich marżach, pozornie niewielka zmiana np. podatku od towarów i usług (VAT) powodowała utratę marży, a w konsekwencji prowadziła do pogorszenia sytuacji finansowej przedsiębiorcy. Powyższe prowadziło do znacznego ograniczania przez przedsiębiorców kosztów wykonania zamówienia. Wyżej wskazane sytuacje odnosiły się przede wszystkim do umów wieloletnich, w trakcie trwania których wykonawcy byli zaskakiwani zmianami ciężarów publicznoprawnych oraz kosztami określanymi przez przepisy prawa. Ponadto, skutki dotyczące zmian wynagrodzenia odczuwają także pracownicy, przy czym jednocześnie zamawiający są narażeni na pogorszenie jakości wykonywanego zamówienia, np. przez zastąpienie materiałów potrzebnych do wykonania zamówienia materiałami tańszymi, które zazwyczaj są materiałami niższej jakości. Zniwelowanie powyższych działań może nastąpić dzięki wprowadzeniu zasady obowiązku wprowadzania do umów zapisów dotyczących odpowiedniej zmiany wysokości wynagrodzenia w ściśle określonych przypadkach”. Stąd wolą ustawodawcy stało się, aby w umowach zawartych w wyniku

rozstrzygnięcia postępowań wszczętych po dniu 19.10.2014 r., Zamawiający określał kiedy i na jakich zasadach zwaloryzuje umowę, jeśli zajdzie jedna z przesłanek wskazanych w art. 436 ust. 4 pkt. b ustawy PZP. Pokreślić należy, iż nie chodzi o wpisywanie konkretnych kwot waloryzacji, nie znanych przecież także Zamawiającemu, ale określenie jasnych mechanizmów waloryzacji – w tym terminów – w razie wystąpienia którejkolwiek z przesłanek określonych w art. 436 ust. 4 pkt. b PZP. Terminy wejścia w życie i wielkość zmian wprowadzonych w art. 436 ust. 4 pkt. b ustawy PZP w całości są bowiem niezależne od woli stron umowy o zamówienie publiczne. Aby zatem zapewnić z jednej strony stabilność finansów publicznych, którymi dysponują zamawiający a z drugiej strony dać wykonawcą gwarancję ich słusznym interesów, ustawodawca wprowadził obowiązek waloryzacji umów wieloletnich. Idea art. 436 ust. 4 pkt. b wyraża się w daniu gwarancji obu stronom umowy pewności, iż w razie zaistnienia zewnętrznego zdarzenia w tym przepisie wskazanego, z góry wiedzą w jaki sposób mają się zachować. Stąd obowiązek zawarcia w swz swego rodzaju automatycznych mechanizmów dostosowywania wynagrodzenia wykonawcy do zewnętrznych warunków. Przy zapewnieniu zamawiającym bezpieczeństwa prawnego koniecznych zmian. Skoro to zdarzenia zewnętrzne determinują moment wyjścia w życie zmian, o których mowa w art. 436 ust. 4 pkt. b ustawy PZP, to zasadne jest aby konsekwencje tych zmian znalazły odzwierciedlenie w treści stosunku prawnego łączącego zamawiającego i wykonawcę w terminie, w którym te zmiany weszły w życie. Każdy inny termin wprowadzenia zmian w życie budzić może uzasadnione wątpliwości co do tego, czy nie mamy do czynienia z niedozwolonymi negocjacjami między stronami umowy. Brak bowiem obiektywnego powodu uzasadniającego inny termin wprowadzenia zmian niż dostosowanie się stron umowy do działań legislacyjnych ustawodawcy.

Odpowiedź:

Zamawiający pozostawia projektowane postanowienia umowy bez zmian. Projektowane postanowienia umowy spełniają wymogi nałożone na Zamawiającego przez przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych w zakresie zasad wprowadzania zmian wysokości wynagrodzenia. Przepis art. 436 pkt 4 lit. b Ustawy nakłada bowiem na Zamawiającego, w przypadku umów zawieranych na okres dłuższy niż 12 miesięcy, obowiązek zawarcia w umowie postanowień dotyczących zmiany wysokości wynagrodzenia w określonych przypadkach (np. zmiany stawki podatku od towarów i usług oraz podatku akcyzowego, wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, zasad podlegania ubezpieczeniom społecznym), z zastrzeżeniem wszakże że zmiany te będą miały wpływ na koszty wykonania zamówienia przez wykonawcę. Przepis ten nie wprowadza automatyzmu zmiany wynagrodzenia należnego wykonawcy w przypadku zmiany przepisów, które stanowią podstawę zmiany wynagrodzenia wykonawcy, a **uzależnia ją od tego czy będzie ona miała wpływ na koszty wykonania zamówienia**. Dlatego Zamawiający w projektowanych postanowieniach umowy, w szczególności w § 13 i 14 wprowadził obiektywny mechanizm regulujący zmianę wynagrodzenia wykonawcy. Trzeba przy tym mieć na uwadze, że umowa nie definiuje chwili, w której wykonawca może się zwrócić z wnioskiem o zmianę wynagrodzenia. Ponieważ przepisy powszechnie obowiązujące, będące podstawą zmiany wynagrodzenia zazwyczaj mają określone vacatio legis, zatem nie ma przeszkód, by Wykonawca wystąpił o zmianę wynagrodzenia po ich ogłoszeniu, znając ich brzmienie i wiedząc jaki będą miały wpływ na koszty realizacji zamówienia. Ważne by dołączył do swojego wniosku dokumenty, z których będzie wynikać w jakim zakresie zmiany te będą miały wpływ na koszty wykonania Umowy (§ 14 ust 5). Wynagrodzenie bowiem ulegnie zmianie o kwotę odpowiadającą wzrostowi kosztu Wykonawcy w związku ze zmianą przepisów, a strona występująca o zmianę wynagrodzenia musi podać datę od której nastąpiła bądź nastąpi zmiana wysokości kosztów wykonania Umowy uzasadniająca zmianę wysokości wynagrodzenia należnego wykonawcy (§ 14 ust. 4).

Pytanie 6:

Na podstawie art. 135 ustawy Prawo zamówień publicznych w powiązaniu z odpowiedzią na pytanie 3 udzieloną w dniu 14.09.2021 oraz w związku z opublikowanym Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 14 września 2021 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę oraz wysokości minimalnej stawki godzinowej w 2022 r. wnosimy o potwierdzenie, że Wykonawcy w ofertach powinni

kalkulować stawki wynagrodzenia przewidziane na rok 2021, a w styczniu wynagrodzenie zostanie zwaloryzowane.

Odpowiedź:

Jak Zamawiający informował w wyjaśnieniach treści SWZ z dnia 14.09.2021 r., skalkulowana przez Wykonawców cena za wykonanie przedmiotu zamówienia powinna uwzględniać stawki wynagrodzenia **nie niższe niż minimalne obowiązujące w chwili planowanego rozpoczęcia realizacji, które przewidziane jest jeszcze w roku 2021** (ma nastąpić nie wcześniej niż 15.12.2021 r.). Powołane w Państwa zapytaniu rozporządzenie wprowadza stawki obowiązujące od stycznia 2022 r., mimo jego ogłoszenia jeszcze w 2021 r. Skoro realizacja ma rozpocząć się w roku 2021, minimalne obowiązujące dla początkowego okresu realizacji są stawki na rok 2021, a ich waloryzacja nastąpi zgodnie z zasadami określonymi w projektowanych postanowieniach umowy.

Termin składania i otwarcia ofert (tj. 05.10.2021 r.) określony w ogłoszeniu o zamówieniu pozostaje bez zmian.

Z upoważnienia Dyrektora KZGM w Katowicach

**Ewelina Kołodziejczyk-Kozyra
Kierownik Działu Zamówień Publicznych**

Otrzymują:

- Uczestnicy postępowania
- NZ, a/a

Sporządziła: Bettina Wieczorek, Dział Zamówień Publicznych

